

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 332/2020
16.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Илића, поднетог против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу ЗК 14/17 од 12.01.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж.бр. 58/18 од 17.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 16.06.2020. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Илића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** пресуде Основног суда у Прокупљу ЗК 14/17 од 12.01.2018. године, исправљена решењем Основног суда у Прокупљу ЗК 14/17 од 09.02.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж.бр. 58/18 од 17.12.2019. године тако што Врховни касациони суд на основу одредбе члана 422. тачка 3. ЗКП, према окривљеном АА, за кривично дело за које је правноснажно оглашен кривим

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да је дана 02.12.2015. године, око 15,50 часова, у ..., у урачунљивом стању, са умишљајем, увредио малолетног оштећеног ББ из ... тако што је, на почетку четвртог часа физичког васпитања у школском дворишту Основне школе „ВВ“, малолетног оштећеног ББ из ... шутнуо у ногу, опалио му шамар и повукао га за уво, при чему је био свестан противправности дела и хтео његово извршење,

-чиме би извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ.

- јер је у смислу члана 103. тачка 7) у вези члана 104. став 6 КЗ наступила застарелост кривичног гоњења.

Трошкови кривичног поступка на чије плаћање је окривљени АА обавезан првостепеном пресудом, падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу ЗК.бр. 14/17 од 12.01.2018. године, која је исправљена решењем Основног суда у Прокупљу ЗК.бр. 14/17 од 09.02.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које је ослобођен од казне. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Решењем Основног суда у Прокупљу ЗК.бр. 14/17 од 09.02.2018. године, исправљена је неправноснажна пресуда Основног суда у Прокупљу ЗК.бр. 14/17 од 12.01.2018. године, утолико што се у изреци исте, где су назначене чињенице и околности које чине обележје кривичног дела у другом реду, после речи „умишљајем“, додају речи „увредио малолетног оштећеног ББ из ... тако што је“.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж.бр. 58/18 од 17.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба Основног јавног тужилаштва у Прокупљу и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Илића и пресуда Основног суда у Прокупљу ЗК.бр. 14/17 од 12.01.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Илић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, члана 459. став 1. и члана 422. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што се према окривљеном на основу одредбе члана 422. тачка 3. ЗКП, одбија оптужба због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој странке није обавестио у смислу члана 488. став 2. ЗКП, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Илића је основан.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је након доношења првостепене пресуде, а у време доношења другостепене пресуде наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, 17.12.2019. године за кривично дело за које је окривљени АА првостепеном пресудом оглашен кривим, тако да је другостепени суд требало да донесе пресуду којом се оптужба одбија због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, и то применом члана 422. став 1 тачка 3) ЗКП-а.

Из списка предмета се утврђује да је првостепени суд окривљеног АА огласио кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1 КЗ извршено дана 02.12.2015. године, а да је Виши суд у Прокупљу, дана 17.12.2019. године пресудом Кж 58/18 одбијајући жалбу браниоца окривљеног и заменика ОЈТ-а у Прокупљу, наведену првостепену пресуду потврдио.

Одредбом члана 170. став 1. КЗ прописано је да ће се новчаном казном од 20 до 100 дневних износа или новчаном казном од 40.000,00 до 200.000,00 динара, казнити онај ко увреди другог.

Одредбом члана 103. став 1. тачка 7) КЗ прописано је да ако у овом закону није друкчије одређено, кривично гоњење се не може предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године, или новчана казна.

Одредбом члана 104. став 1. КЗ прописано је, између осталог, да застарелост кривичног гоњења почиње од дана када је кривично дело извршено, док је ставом 6. наведеног члана прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и чињеницу да је окривљени кривично дело из члана 170. став 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, извршио дана 02.12.2015. године, то је апсолутна застарелост кривичног гоњења у односу на ово кривично дело наступила дана 02.12.2019. године, дакле пре доношења другостепене пресуде, која је донета дана 17.12.2019. године.

Како је пресуда Вишег суда у Прокупљу Кж.бр.58/18 донета дана 17.12.2019. године, дакле у време када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, то је Виши суд у Прокупљу, правилно примењујући закон био дужан да у жалбеном поступку по службеној дужности, а поводом изјављене жалбе преиначи првостепену пресуду и на основу члана 422. тачка 3) ЗКП према окривљеном АА одбије оптужбу да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1 КЗ. Како другостепени суд није наступио на наведени начин већ је првостепену пресуду потврдио другостепеном пресудом повредио је закон члан 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 103. тачка 7) у вези члана 104. став 6. КЗ, на штету окривљеног АА.

Стога је Врховни касациони суд, отклањајући учињену повреду закона, преиначио правноснажне пресуде Основног суда у Прокупљу ЗК.бр. 14/17 од 12.01.2018. године исправљену решењем Основног суда у Прокупљу ЗК.бр. 14/17 од 09.02.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж.бр. 58/18 од 17.12.2019. године, и на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, према окривљеном АА одбио оптужбу да је извршио кривично дело из члана 170. став 1. КЗ, док је о трошковима кривичног поступка одлучио у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић